

مستقل و کارکنان در حق اعتصاب با آزار و اذیت سیستماتیک مواجهه می‌شوند. طبق گزارش کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری، کامبوج یکی از ۱۰ کشور بسیار ضعیف جهان برای کارگران است. (International Trade Union Confederation, 2018, p. 6) مشکل زمین‌خواری دومین نگرانی اصلی کمیسیون اروپا در قبال کامبوج است؛ با توجه به افزایش صادرات شکر به اتحادیه‌ی اروپا با سازوکار هر چیزی جز تسلیحات، حدود ده هزار کشاورز باهدف توسعه‌بخشی به مزارع کشت این محصول، زمین‌هایشان را از دست داده‌اند. سومین مشکل مهم، سرکوب سیاسی هان سون نخست‌وزیر و حزب مردم کامبوج^۱ است، که قدرت خود را از سال ۱۹۸۵ تاکنون حفظ کرده است. (Russell, 2019, p. 2) اکنون ارزیابی‌های اتحادیه‌ی اروپا در مورد وضعیت حقوق بشر در کامبوج ادامه دارد. این روند شامل شش ماه نظارت و گفت‌وگو با مقامات کامبوج و پس از آن یک سال‌ونیم تهیه‌ی گزارش برای کمیسیون و تصمیم‌گیری در مورد این‌که آیا ترجیحات تجارت را لغو کند یا نه، به طول می‌انجامد.

۳-۴-۱-۲. میانمار

وضعیت میانمار در سال ۱۹۹۷ در مقررات نظام عمومی ترجیحات بانام «هر چیزی جز تسلیحات» برای نقض حقوق کار (کار اجباری) تعلیق شد و تنها در سال ۲۰۱۳ پس از اعلام نتایج ارزیابی موفق سازمان بین‌المللی کار از بهبود اوضاع این کشور، به مقررات پیشین اتحادیه‌ی اروپا بازگشت. میانمار از این زمان افزایش روبه‌رشدی را در صادرات (از ۱۹۲ میلیون یورو در سال ۲۰۱۳ به ۹۶۳ میلیون یورو در سال ۲۰۱۶ و یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون یورو در سال ۲۰۱۷) به اروپا تجربه کرد. باین‌وجود، سازمان ملل از تداوم تبعیض علیه اقلیت‌های نژادی و مذهبی، خشونت‌های مرتبط با جنگ و کاهش آزادی بیان، سخنرانی، تشکیل انجمن‌ها و اجتماعات و عدم کنترل کامل دولت بر کشور را گزارش کرد. (Development Solutions Europe Ltd, 2018, p. 98) در اکتبر ۲۰۱۸ هیئت اعزامی اتحادیه‌ی اروپا به میانمار، بررسی وضعیت احترام به حقوق بشر و حقوق کار را

1. Cambodian People's Party